

Regles de selecció en rotació de molècules lineals

Josep Planelles

February 27, 2015

1 Moment de transició

Les funcions d'ona de la rotació de molècules lineals són els harmònics esfèrics $Y_{LM}(\theta, \phi)$. Els moments de transició són integrals $\langle Y_{L_1 M_1} | \vec{\mu} | Y_{L_2 M_2} \rangle$. Podem considerar les tres components cartesianes (μ_x, μ_y, μ_z) o les tres components polars (μ_0, μ_+, μ_-) amb $\mu_0 = \mu_z$ i $\mu_{\pm} = \mu_x \pm i \mu_y$:

$$\begin{aligned} \mu_z &= \mu \cos \theta & \mu_0 &= \mu \cos \theta \\ \mu_x &= \mu \sin \theta \cos \phi & \mu_+ &= \mu \sin \theta e^{i\phi} \\ \mu_y &= \mu \sin \theta \sin \phi & \mu_- &= \mu \sin \theta e^{-i\phi} \end{aligned} \quad \text{per tant} \quad (1)$$

Si acudim a les taules trobem que $Y_{10} = \sqrt{\frac{3}{4\pi}} \cos \theta$, $Y_{1,\pm 1} = \mp \sqrt{\frac{3}{8\pi}} \sin \theta e^{\pm i\phi}$. Per tant, excepte factors constants de normalització:

$$\langle Y_{L_1 M_1} | \mu_i | Y_{L_2 M_2} \rangle \propto \langle Y_{L_1 M_1} | Y_{1,i} | Y_{L_2 M_2} \rangle; \quad i = 0, \pm 1 \quad (2)$$

2 Productes d'harmònics esfèrics

Les funcions $Y_{LM}(\theta, \phi) = \Theta_{L|M|}(\theta) e^{iM\phi}$ venen identificades pels nombres quàntics L, M . El seu comportament sota la inversió el podem representar per $(-1)^L$. És a dir, invariància si L és parell (e.g. els AOs s,d,...) i canvi de signe si és senar (e.g. els AOs, p,f,...).

L'acoblament de moment angular determina que els productes de funcions amb L_1 i L_2 donen lloc a funcions amb un L segons: $L = (L_1 + L_2), (L_1 + L_2 - 1), \dots, |L_1 - L_2|$.

Per a saber el comportament respecte de la inversió tenim en compte que $(-1)^{L_1} (-1)^{L_2} = (-1)^{L_1+L_2}$. Aleshores, els productes de subespais de funcions corresponents a L s determinats multipliquen d'acord amb:

$$\{Y_{L_1 M_1}\} \otimes \{Y_{L_2 M_2}\} = \{Y_{(L_1+L_2)M}\} \oplus \{F_{(L_1+L_2-1)M}\} \oplus \dots \oplus \{Y_{|L_1-L_2|,M}\} \quad (3)$$

on les claus inclouen des del valor $M_i = -L_i$ fins a $M_i = L_i$ i F representa una funció amb el mateix L que Y però amb simetria d'inversió g/u contrària (per tant, F és ortogonal a Y). Així per exemple,

$$\begin{aligned} \{Y_{1M}\} \otimes \{Y_{LM}\} &= \{Y_{(L+1)M}\} \oplus \{F_{LM}\} \oplus \{Y_{(L-1)M}\} \\ \{Y_{2M}\} \otimes \{Y_{LM}\} &= \{Y_{(L+2)M}\} \oplus \{F_{(L+1)M}\} \oplus \{Y_{LM}\} \oplus \{F_{(L-1)M}\} \oplus \{Y_{(L-2)M}\} \end{aligned} \quad (4)$$

Més concretament, les funcions no normalitzades associades amb $L = 1$ són $Y_{10} = \cos \theta$, $Y_{1\pm 1} = \sin \theta e^{\pm i\phi}$, les associades amb $L = 2$ són $Y_{20} = 3 \cos^2 \theta - 1$, $Y_{2\pm 1} = \sin \theta \cos \theta e^{\pm i\phi}$, $Y_{2\pm 2} = \sin^2 \theta e^{\pm 2i\phi}$ i amb $L = 0$ és $Y_{00} = 1$. Calculem:

$$\{Y_{1M}\} \otimes \{Y_{1M}\} = \{Y_{2M}\} \oplus \{F_{1M}\} \oplus \{Y_{00}\}$$

En efecte, comprovem que:

$$\begin{aligned} Y_{22} &= Y_{11} \cdot Y_{11} & Y_{21} &= Y_{10} \cdot Y_{11} \\ Y_{2-2} &= Y_{1-1} \cdot Y_{1-1} & Y_{2-1} &= Y_{10} \cdot Y_{1-1} \end{aligned} \quad (5)$$

per una altra banda tenim que:

$$\begin{array}{lcl} Y_{11} \cdot Y_{1-1} = \sin^2 \theta & & Y_{11} \cdot Y_{1-1} + Y_{10} \cdot Y_{10} = Y_{00} \\ & \rightarrow \rightarrow \rightarrow & \\ Y_{10} \cdot Y_{10} = \cos^2 \theta & & 2Y_{10} \cdot Y_{10} - Y_{11} \cdot Y_{1-1} = Y_{20} \end{array} \quad (6)$$

En aquest cas, les funcions F_{1M} són zero. No ho serien si les funcions que es multipliquen tenen coordenades diferents, e.g. $Y_{L_1 M_1}(\theta_1, \phi_1) \cdot Y_{L_2 M_2}(\theta_2, \phi_2)$. En efecte,

$$F_{11} = Y_{10}Y_{11} - Y_{11}Y_{00} = \cos \theta_1 \sin \theta_2 e^{i\phi_2} - \cos \theta_2 \sin \theta_1 e^{i\phi_1}$$

i anàlogament, $F_{1-1} = Y_{10}Y_{1-1} - Y_{1-1}Y_{10}$, $F_{10} = Y_{11}Y_{1-1} - Y_{1-1}Y_{11}$. És immediat comprovar que aquestes funcions són invariants sota inversió (la qual converteix θ en $\theta' = \pi - \theta$ i ϕ en $\phi' = \pi + \phi$).

3 Integrals de productes d'harmònics esfèrics

Considerem $\mu_\alpha = \langle Y_{L_1 M_1} | Y_{1\alpha} | Y_{L_2 M_2} \rangle$ i recordem que $Y_{LM}(\theta, \phi) = \Theta_{L|M}(\theta) e^{iM\phi}$. Per tant, la integral anterior és producte de dues integrals:

$$\mu_\alpha = \int_0^{2\phi} e^{-iM_1\phi} e^{i\alpha} e^{iM_2\phi} d\phi \cdot \langle \Theta_{L_1|M_1} | \Theta_{1|\alpha} | \Theta_{L_2|M_2} \rangle$$

la primera de les integrals és zero excepte si $M_2 + \alpha - M_1 = 0$ amb $\alpha = 0 \pm 1$. Amb la qual cosa tenim que $\Delta M = M_2 - M_1 = 0 \pm 1$.

En la segon integral trobem el producte $\Theta_{1|\alpha} \Theta_{L_2|M_2}$. Aquest pot tenir components amb $L = L_2 + 1$ i $L = L_2 - 1$. La possible component de tipus F associada amb $L = L_2$ és, en tot cas, ortogonal a $\Theta_{L|M}$ i, per tant, no contribueix a la integral. En conseqüència trobem que $\Delta L = L_2 - L_1 = \pm 1$.

4 Polaritzabilitat

Una molècula lineal té diferent polaritzabilitat longitudinal α_{\parallel} i transversal α_{\perp} . Imaginem que orientem la molècula al llarg dels seus eixos propis. L'aplicació d'un camp elèctric produeix un dipol induït de components $\mu_z = \alpha_{\parallel} E_z$, $\mu_x = \alpha_{\perp} E_x$, $\mu_y = \alpha_{\perp} E_y$. Açò ho podem escriure:

$$\vec{\mu} = \begin{pmatrix} \alpha_{\perp} & 0 & 0 \\ 0 & \alpha_{\perp} & 0 \\ 0 & 0 & \alpha_{\parallel} \end{pmatrix} \begin{pmatrix} E_x \\ E_y \\ E_z \end{pmatrix} \quad (7)$$

Cal notar que una altra elecció d'eixos suposaria una rotació de la matriu de polaritzabilitat que passaria a tenir valors extradiagonals no nuls.

La interacció d'aquest moment induït amb el propi camp és:

$$\begin{aligned} W = -\vec{\mu} \cdot \vec{E} &= -\vec{E} \cdot \vec{\mu} = \begin{pmatrix} E_x & E_y & E_z \end{pmatrix} \begin{pmatrix} \alpha_{\perp} & 0 & 0 \\ 0 & \alpha_{\perp} & 0 \\ 0 & 0 & \alpha_{\parallel} \end{pmatrix} \begin{pmatrix} E_x \\ E_y \\ E_z \end{pmatrix} \\ &= \alpha_{\perp} (E_x^2 + E_y^2) + \alpha_{\parallel} E_z^2 \end{aligned} \quad (8)$$

Si fem ús de coordenades esfèriques, $E_z = E \cos \theta$, $E_x = E \sin \theta \cos \phi$, $E_y = E \sin \theta \sin \phi$, trobem que:

$$W = \alpha_{\perp} E^2 \sin^2 \theta (\cos^2 \phi + \sin^2 \phi) + \alpha_{\parallel} E^2 \cos^2 \theta = \alpha_{\perp} E^2 \sin^2 \theta + \alpha_{\parallel} E^2 \cos^2 \theta \quad (9)$$

Per tant, en les integrals de transició associades amb la polaritzabilitat tenim

$$\langle \Theta_{L_2|M_2} | \left\{ \begin{array}{l} \sin^2 \theta \\ \cos^2 \theta \end{array} \right\} | \Theta_{L_1|M_1} \rangle \quad (10)$$

on $\sin^2 \theta = \Theta_{2|2}$ i $\cos^2 \theta = \Theta_{20} + cte$, cosa que fa que la intergral siga zero excepte si $\Delta L = 0 \pm 2$.